

ПЯЦІДЗЕСЯЦІГОДДЗЮ ПРЫСВЯЧАЕЦЦА

Пяцідзесяцігоддзе з дня прысвяення камсамолу імя У. І. Леніна — знамяная падзея ў жыцці камсамольцаў і ўсёй савецкай моладзі.

Шэраг мерапрыемстваў распрацаваў камітэт камсамола ўніверсітета да знамянальных дат.

Ударны спрэвай камсамольскай

арганізацыі БДУ стала шэфская работа ў школах і домакірауніцтвах. Камсамольцы шырока разгарнулі шэфскую дзеянісць у Стэблюцкім раёне Мінскай вобласці і Каstryчніцкім раёне г. Мінска. За домакірауніцтвамі Каstryчніцкага раёна Мінска замацаваны педагогічныя атрады. Ва

усіх падшэфных школах прачытаны лекцыі па гісторыі ВЛКСМ, ЛКСМБ і па гісторыі камсамола ўніверсітета.

Ва ўсіх групах аблеркавана паста- нова ЦК ВЛКСМ «Аб 50-й гадавіне з дня прысвяслення камсамолу імя У. І. Леніна». Студэнты праводзяць сустэречы з ветэранамі камуністычнай

партыі, былымі камсамольцамі, вядомымі людзьмі нашай рэспублікі.

Слаўнай даце былі прысвечаны лыжныя «Зорныя паходы» па месцах ударных камсамольскіх будоўляў рэспублікі і месцах дзеяння падпольных камсамольскіх груп і арганізацый на тэрыторыі Беларусі ў гады Вялікай Айчыннай вайны. Студэнты за гэты час прачыталі больш за 150 лекций па камсамольскай тэматыцы.

Т. АКІМАВА.

ПРАЛЕТАРЫ УСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМИТЕТА КАМСАМОЛА И ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОУНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

№ 18 (1054) • Чацвер, 23 мая 1974 г. • Цана 2 кап. • Газета выходзіць з 1935 г.

ВЫ ПЫТАЕЦЕСЯ пра нашы кабінеты? Яны ў нас добрыя, нават цяжка вызначыць лепши.

— Сонечна, утульни, усё настроівае на рабочы лад. Лабаранты зафіксіравалі дапамогуць, паразаць.

Так адазваліся студэнткі II курса філфака Н. Аўсянік і Т. Сахарчук.

Ужо даўно мы чулі добрыя, А. Талстога, Ясеніна. Так, рэчы слова пра кабінеты філфака вы здагадаліся, мы ў кабіне-

цягвае ўвагу выстаўка студэнцікіх работ, выкананых у час практикі ў школах, зробленыя з пластыліну персанажы лермантаўскіх твораў.

На ніжнія паліцы — зборнікі, пласцінік. Усё пералічанае, як растлумачыла Ж. В. Адуцкевіч, — выстаўка

СПРАВЫ ВУЧЭБНЫЯ

тут шукаюць, імкнуща зацікавіць студэнта, дэць яму ўсёмагчымае для плённай працы. Аднак адчуваеца, што добрыя намеры не дазведзены да канца, няма ў іх

ПАВІНЕН БЫЦЬ ПАМОЧНІКАМ

лалагічнага факультета. Нам це рускай савецкай літаратуре, самім таксама даводзілася туры. Гутарым са студэнта-карэстатаца імі Нідаўна ра- мі (лабаранткі чамусыці ў кабінене не было) і пера- міркоўвалася на вучоным конваемся, што ўмовы для гучу студэнту. Мяркуйце са- савецце факультета. Адзнача- падрыхтоўкі тут добрыя. мі, нумар «Літературной на вялікай работе лабаранта. Хто цікавіца, можа пагля- газеты» за красавік 1974 го- да арганізації вучебна- дзеца дзеце з густам афор- мленыя паліцы «Табе, Бела- га працэсу, іх удзел у нау- ковых даследаваннях.

Такім чынам, рэйд па ка- рускай савецкай літаратуре, бінатах філфака быў зусім рым», невыпадковы. Асноўная яго У кабінене рускай класіч- мэта была высветліца, як най літаратуры таксама не юцца так-сяк, без алфавіт- кабінет дапамагае студэнту было лабаранткі. Ж. В. Адуц- кавіч прыйшла пазней, калі мы пагаварылі са студэнта- ку, але і яна не ў лепшым

у чучобе.

Утульны пакойчык, на мі, які хваліў яе за спагад- століку — цюльпэны, на сце- лівасць, цеплыню. А пакуль Ад наведання кабінета- нах — партрэты Маякоўска- што аглядаем кабінет. Пры- засталося ўражанне, што

наглядных дапаможнікаў. Толькі ў гэтым кабінене (лабаранткі чамусыці ў міністэрстве дапаможнікаў газет, і пера- міркоўвалася на вучоным конваемся, што ўмовы для гучу студэнту. Мяркуйце са- савецце факультета. Адзнача- падрыхтоўкі тут добрыя. мі, нумар «Літературной на вялікай работе лабаранта. Хто цікавіца, можа пагля- газеты» за красавік 1974 го- да арганізації вучебна- дзеца дзеце з густам афор- мленыя паліцы «Табе, Бела- га працэсу, іх удзел у нау- кowych даследаваннях.

Такім чынам, рэйд па ка- рускай савецкай літаратуре, бінатах філфака быў зусім рым», невыпадковы. Асноўная яго У кабінене рускай класіч- мэта была высветліца, як най літаратуры таксама не юцца так-сяк, без алфавіт- кабінет дапамагае студэнту было лабаранткі. Ж. В. Адуц- кавіч прыйшла пазней, калі мы пагаварылі са студэнта- ку, але і яна не ў лепшым

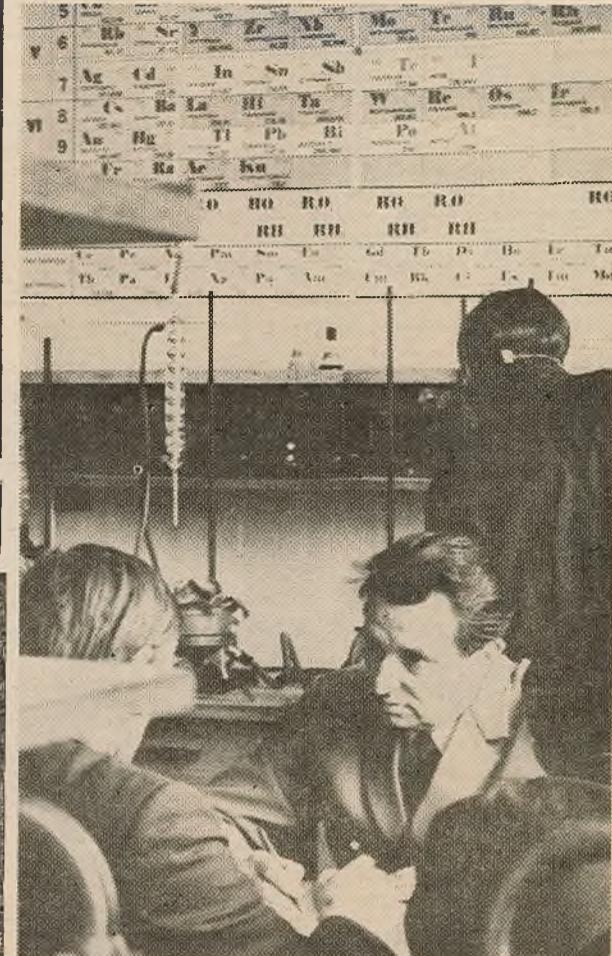
зձяйсненні пэўнай сістэмы.

Атмасфера дзэлавітасці пнавала ў кабінене агульна і славянскага мовазнанія.

Гутарка з лабаранткай Г. П. Раманчыкавай ішла ў асноўным пра папаўненне кніжнага фонду. Пачулі мы скаргі, што папаўненне ён нерэгулярна, час ад часу. Але чыя тут віна?

Мы нездарма закранулы эта пытанне. Няма патрэбы тлумачыць, якую ролю адзыгрывае кніжны фонд кафедральных бібліятэк у час напісання курсавых і дыплом-

(Заканчэнне на 2-й стар.).

ФОТАРЭПАРТАЖ

АД ТЭОРЫІ — ДА ПРАКТЫКІ

НАЙКАШТОЎНІЙШЯ ПЛАДЫ

Мы знаходзімся напрэдадні слаўнага юбілею балгарскага народа — 30-годдзя з дня вызвалення ад фашызму. 9 верасня 1944 года нашы партызыны і савецкія салдаты абняліся на брацкай зямлі, і гэты дзень стаў першым днём у гісторыі новай Балгарыі.

Надышла тая пара, калі трэба падвесіць вынікі дасягнутага. Наш шлях да са- цыялізму парой быў пялёткі, але цяпер балгарскі народ сустракае сваё свята многімі поспехамі ва ўсіх галінах жыцця.

Наша партыя заўсёды дасягнула вялікую ўвагу развіццю новай сацыялістычнай культуры. Яна здзяйсніла велізарныя па сваёй сутнасці пераутварэнні, паставіла важныя задачы. Сам народ стаў стваральнікам культурных народных сіл і таленты атрымлілі простор для ўсебаковага выяўленія.

Пад'ему культуры садзей- начай таксама вялізная культурана спадчына, дэ- макратычныя традыцыі. Засвойваючы і развіваючы іх, наша сацыялістычная культура пайшла па новаму шляху. Яе развіццё за 30 год народнай улады прайшло некалькі важных этапаў, падзялена на жыцці і падзеі, з некаторымі важнымі момантамі нашага грамадскага жыцця.

Красавіцкі пленум ЦК БКП 1956 года адкрыў новыя магчымасці для бурнага развіцця вытворчых сіл.

Ен прынёс сапрауднае ад- дадзеніе ў галіне ідэалогіі сацыялістычнай культуры.

Перыяд пасля красавіцкага пленума — гэта настаяльнае барацьба з астаткамі буржуазнай ідэалогіі, са спрабам некаторых заходніх краін праводзіць ідэалічную дыверсію і ўкараініць дэканты і ўчыніць эстэтычныя тэорыі і цычані.

Далейшы працэс развіцця сацыялістычнай культуры — гэта працэс яе бесперапыннай дэмакратызацыі. Першы з'езд дэячоў балгарскай культуры, які адбыўся ў 1971 годзе, — адна з важнейшых падзеяў. На ім было

принята рашэніе аб новай сістэме кірауніцтва, якая спалучае ў сабе грамадскі і

паззія — гэта паззія стылістычнай і жанравай разнастайнасці, адзінства грамадзінскай і інтymнай накіраванасці.

Сучасныя пазытыўныя пакаленія — Ел. Баграна, Хр. Радзейскі, Бл. Дзімітров, Г. Джагараў, Л. Леучай і многія іншыя — нашчадкі слаўных традыцый балгарскай паззіі, якія нам завяшчалі Х. Боеу, Хр. Смірненскі, П. Вапцараў і іншыя. Тут вядзенца і кніга ўлічылі познанія падрыхтоўкі са студэнта- ку, але і яна не ў лепшым

застаўіла пазытуў, якія ста- лі духоўнымі настаўнікамі нашага народа.

Сучасная балгарская пра- зора звернута да сёньняшняга дні. Для яе характэрны паглыбленасць і авбостраная ўвага да складаных маральна-псіхалагічных праблем. У гісторычным жанры таксама адзначаны познанія дасягненні.

З-пад пяtra такіх шырокага вядомых пісьменнікаў, як Д. Дзімаў, Д. Талеу, Г. Караславаў, Ем. Станеу, вышылі раманы-эпапеі жыцця і барацьбы народа за нацыянальнае вызваленіе і са-

цыялістичную справядлівасць.

У галіне мастацкай прозы працуючы дзесяткі аўтараў і іх творы побач з творамі нашых класікаў — Ів. Вазара, Ел. Пеліна, Пар. Йоўкава — перакладаючы на розныя мовы свету, знаёміца

читаючы многіх краін з духоўнымі абліччамі балгарына,

з прыгажосцю балгарскай зямлі і з высокім ідэаламі яе народа.

Балгарскі тэатр выхоўвае, вучыць, змагаеца па новыя ідэі. Ёсьць свае дасягненні і ў драматургіі. Яна распра-

● Калёквіум па арганічнай хіміі на III курсе хімфака прымае дацэнт В. Ф. Бяляеў.

● Дослед — узаемадзеянне тэорыі і практикі.

Фота Д. Чаховіча.

СА ШЧЫРАСЦЮ И ЦЕПЛЫНЕЙ

Ва ўніверсітэце 20 мая ўрачыста адкрылася Тыдзень савецка-балгарскай дружбы. Напярэдадні прадстаўнікі ўніверсітэцкага калектыву цэпляла сустэрэлі дарагіх гасцей — сакратара парткома Сафійскага ўніверсітэта імя К. Ахрыдскага прафесара Хрыста Дзімітрова Георгіева і прарэктара ўніверсітэта Колью Йотова Томчыка.

У час прыёму ў рэктараце гасцей цэпляла прывітаў прарэктар БДУ прафесар А. Я. Малышаў. Адбылася гутарка па пытаннях узаемнага супрацоўніцтва.

Учора прадстаўнікі Сафійскага ўні-

версітэта былі прыняты сакратаром парткома Т. Я. Дударавай.

У праграме ўрачыстасці тыхія — студэнцкая канферэнцыя, у якой прымаючы ўдзел гісторыкі і філолагі, урачысты вечар, пасяджэнне кіналекторыя «Наш сябр — Балгарыя» і іншыя.

Знамянальным падзеям на жыцці балгарскага народа прысвячаны кніжная выстаўка ў бібліятэцы і фотавыстаўка.

Госці БДУ — балгарскія вучоныя прымаючы ўдзел ва ўрачыстасцях, знаёміца з нашым ўніверсітэтам, са славутасцямі сталіцы рэспублікі.

М. МАЦЕЙКА.

НАС ЧАКАЮЦЬ

Адзінаццаты год крохыць па беларускай зямлі студэнці будаўнічы рух. За гэты перыяд працоўнае вырабаванне прайшлі 97 тысяч студэнтаў вну і сярэдніх спецыяльных устаноў. Імі асвоена 140 мільёнаў рублёў. Вялікі ўклад уносяць і студэнты універсітэта. Гэтым летам у будаўнічых атрадах будзе працаўцаў каля дзвюх тысяч студэнтаў, з іх 350 — у Малдові.

Мінулым летам чатыры атрады БДУ працаўлі ў калгасе імя Свярдлова Славадзейскага раёна. Было ўбрана 3.125 тон гародніны і садавіны. Студэнты пра-

читалі 46 лекцый, выпусцілі 19 газет, далі 27 канцэртаў мастакай самадзеянасці. «Чакаем вас будучым лётам», — гучала на развітанні.

І вось у гэтым годзе сем студэнціх атрадаў накіруеца ў калгас імя Леніна Славадзейскага раёна.

Падрыхтоўчы перыяд прайшоў добра. За гэты час члены атрадаў далі 12 канцэртаў мастакай самадзеянасці, прачыталі шэраг лекцый на прадпрыемствах, у студэнціх аўдыторыях, перад школьнікамі. Добра заражамендавалі сябе атрады «Расінка», «Мара», «Спад-

чына», імя Шмырова. У час працоўнага дэсанта асабіла добра прапрацаўвалі філагі і юрысты на аб'ектах будаўнічага трэста № 4.

У канцэрце-аглядзе агітбрыгада добра выступіла хімікі, фізікі.

У кожным атрадзе выпускаюцца насценнагазеты і баявыя лісткі. Найбольш цікавая па зместу і афармленню газета «Мара» атрада той жа назывы.

Ідзе час, Хутка лета. Але перад ад'ездам у Малдові байцам, я і кожнаму студэнту, трэба здаць сесію. І менавіта таму у сацыялістычных абавязацельствах атрадаў на першым месцы стаіць пункт: «Здаць паспехова сесію». Хочацца вэрыць, што так і будзе.

У гэтыя дні ўся наша рэспубліка рыхтуецца да 30-годдзя вызвалення Беларусі ад нямецка-фашистскіх захопнікаў. У гонар гэтай даты штаб працоўных спраў БДУ заклікаў усе студэнція будаўнічыя атрады адпрацаўцаў адзін дзень і атрыманыя сродкі ўнесці ў фонд збудавання помніка студэнтам і выкладчыкам БДУ, якія загінулі ў гады Вялікай Айчыннай вайны.

Німа сумнення, што ўсе студэнція атрады горача падтрымаюць прапанову штаба. Гэта будзе сапраўдная даніна памяці загінуўшых герояў.

В. СТАРЫЧОНАК,
адказны за малдаўскія
атрады.

Байцы СБА «Мара» ў час працоўнага дэсанта.

Фота В. Жука.

Гэтыя здымкі В. Жун арабаў у час выступлення агітбрыгады атрада «Мара».

Малдаўскі танец выконваюць Г. Жыбутка і Л. Рудая.

Спяваюць М. Флар'яніч, І. Роуба, В. Бутурля, Г. Дземідзенка і Т. Барысёнак.

ПОЎНЫЯ НАДЗЕЙ

Наш атрад інтэрнацыянальны. У яго ўваходзяць студэнты падрыхтоўчага факультэта, прадстаўнікі з Бангладэш, Мадагаскар і В'етнама. На агульнаатрадным сходзе мы пазнаёміліся, даведаліся аб многім цікавым у іх краінах: прыродзе, гаспадарцы, культуры. Зразумела, што інтарэс да нашых новых сяброў быў самы непасрэдны,— нам жа давядзецца два месяцы займацца агульной справай, з'есці разам не адзін «пуд солі». Таму зараз мы імкнёмся лепш пазнаць адзін аднаго. Да ад'езду яшчэ амаль месяц, але менавіта зараз вельмі важна закласці асновы дружбы.

Нас усіх вельмі цікавіла пытанне, чаму гэтыя работы вырашылі падаць летам у будаўнічы атрад. І вось як адказаў Мішэль Рабенарыву, студэнт з Мадагаскара: «Нам яшчэ пяць гадоў вучыцца ў Савецкім Саюзе, таму мы хочам якмага больш пазнаць аб вашай краіне, абы яе людзіх. Паездка ў атрад прынесье нам вялікую карысць і таму, што там мы зможам лепш вывучыць русскую мову». Таварыш Мішэль Эмандон Рандрыанарыса працоўжыў: «Я думаю, што працаўцаў мы будзем добра, бо гэта праца нам добра знаёма, паколькі наша рэспубліка аграрная, і нам не раз прыходзілася дапамагаць бацькам у сельскагаспадарчых работах».

Усе нашы работы поўныя жадання хутчэй уключыцца ў работу. Тыя, хто падае ў Малдові ўжо другі раз, рассказываюць навічкам аб будучай работе, аб распушчы, аб людзіх. Спадзяюцца, што лета пройдзе для нас з вялікай карысцю.

Л. ЗАДЗЯРКОУСКАЯ,
студэнтка III курса
гістфака.

Трэці працоўныя яшчэ не пачаўся, а байцы атрада «Мара» ўжо перапоўнены клопатамі пра лета. Пра гэта гавораць і актыўны ўдзел у аглядзе мастакай самадзеянасці, і своечасова аформлены першы нумар атраднай газеты «Мара».

З камсамольскім запалам працаўвалі мы ў час працоўнага дэсанта. І ўсёды з намі была песня. Но гаму, што аснову атрада складаюць дзяўчатаў? Але і хлопцы нашы галасістыя...

— Па-моему, гэта цудоўна, што ў атрадзе і ветэраны і навічкі, — гаворыць Зоя Стукан, студэнтка IV курса, камсорт «Мары». — Было ўсякае: добрае і дрэннае. Але дробязі хутка забываюцца, застаецца наша сіла, наша дружба.

Міхась Чарняўскі, першакурснік, запэўнівае: «Нядайна я быў воінам Савецкай Арміі, а цяпер мяне заціклі байцом СБА. Армія дала мне загартоўку, зрабіла выносіўкі. Думаю, што не

падвяду таварышаў па атраду. Зраблю ўсё, каб беларускія студэнты пакінулі ў сабе найлепшыя ўражанні».

Неўпрыкмет бяжыць час. Уперадзе сеяця, а потым супрэсці з Малдові. І я жадаю ўсім, ветэранам і навічкам, цікавых супрэсці і зычу, каб меры пра Малдові сталі явай!

Т. КУПРЭВІЧ,
баец СБА «Мара»
філалагічнага факультэта.

Да сустрэчы ў Малдові!

ПАВІНЕН БЫЦЬ ПАМОЧНІКАМ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.).

ных работ, здачы экзаменаў. Тым больш, што студэнты філалагічнага факультэта, які знаходзіцца на адлегласці ад універсітэцкага гарадка, пазбаўлены магчымасці часта звязацца ў «вялікую» бібліятэку.

Выконаўчы абавязкі дэкана факультэта У. М. Лагузскі адзначыў:

— Некаторыя лабаранты не выкарыстоўваюць як трэба бібліятэчны дзень, нерэгулярна наведваюць цэнтральную бібліятэку БДУ, дзе для кафедр камплектуюцца кнігі. А сам не пойдзеш, то кнігі не прыйдуть — ног не маюць.

Гэта так. Да таго ж, многі кіраўнікі кафінетаў не заўказваюць загадзя патрэбную літаратуру. Вось зараз у

бібліятэцы ляжаць новыя тэматычныя планы на 1975 год. Акрамя загадчыка кафедры зарубежнай літаратуры Б. П. Міцкевіча, ніхто з філфака пакуль не пацікаўся імі. Што ж, кнігі ног не маюць, сапраўды...

Пададбецца студэнтам і кафінет рускай мовы (лабарантка О. Н. Цярпіла). Вось і цяпер тут засяроджана схіленыя галовы над падручнікамі. Скарагаў на недахоп літаратуры няма.

Сапраўдны подых сесіі адчуюся ў кафінете беларускай літаратуры. Мнагалюдна, але не шумна, амаль усе стolікі заняты — кіраўнікі кафінетаў дыпломнікі перад абаронай, рыхтуюцца да экзаменаў завочнікі. Пра пададбекаў тут можна меркаваць ужо па

бы — усё і так відаць.

— Кафедра замежных моў, — мы вядзем размову з В. В. Шувагіным, лабарантом фанетычнага кафінета, — выкарыстоўвае для лепшага засвойвання студэнтамі вучэбнай праграмы розныя наўукова-тэхнічныя сродкі. Мы паказваем вузкаплёначныя фільмы на англійскай, нямецкай і французскай мовах; студэнты слухаюць наўчаныя з падручнікаў тэксты.

Кафінет працуе ўвесь дзень, для самападрыхтоўкі пачатку нашага рэйду студэнтаў IV курса В. Заруба. Але трапіці мы ў яго пазней, таму што лабарантка, аказваецца, працуе раз у прыёмнай камісіі. А як гаварыць?

Так гаварыць лабарант. А як працуе гэты кафінет, можна меркаваць ужо па

тым, што ім з задавальненнем карыстаюцца не толькі філфакаўцы і студэнты іншых факультэтаў універсітэта, але і студэнты інстытута замежных моў, часам школьнікі.

Вось і апошні пакой — кафедра зарубежнай літаратуры. (Два з дзевяці кафінетаў філфака — методыкі, педагогікі і беларускай мовы — агледзець не ўда-losya: яны былі закрыты.

Завітаць сюды перш-на-перш рaiу яшчэ ў самым пачатку нашага рэйду студэнтаў IV курса В. Заруба. Але трапіці мы ў яго пазней, таму што лабарантка, аказваецца, працуе раз у прыёмнай камісіі. А як гаварыць?

Гэта быў апошні, але, байдз, самы цікавы, прыемны кафінет. Іменна з яго мы вынеслі той настрой, аб якім нам гаварылі раней студэнты.

лага, сардечнага дарадчыка і сябра — Ф. Ц. Бачук. Гэта больш чым дзіўна.

З кабінетам нас пазнаёмілі загадчыкі кафедры Б. П. Міцкевіч і выкладчыца замежнай літаратуры С. Д. Малюковіч. Сюды прыходзяць займацца не толькі філолагі, але і журналісты.

Выдатны каталог, інфармацыйны бюлетэнь новых кніг, паліца з працамі кафедры, і, што хочацца падкрэсліць, поўны спіс літаратуры да экзаменаў, залікаў і семінараў — усё прыцягвае ўвагу студэнта. Калі ўжо тут ён не знойдзе патрэбнай кнігі, Ф. Ц. Бачук абавязкова ўказае, дзе яе атрымаць.

Гэта быў апошні, але, байдз, самы цікавы, прыемны кафінет. Іменна з яго мы вынеслі той настрой, аб якім нам гаварылі раней студэнты.

Усё, аб чым мы вялі разговарыць? Яны засталіся мову, напэўна, каменціравы самы гарачы час «без ваця не трэба». Кафінеты на кніжкі пад рукой і без чу-філфаку працуяць добра.

Тут створаны амаль усе ўмовы для работы. Канешне, ёсьць свае «але», свае пытанні, вырашэнне якіх нельзя адкладаць — у дзвёры стукаецца сесія. Но, скажуць, гэта дробязі — не сістэмтызаваны ў шафах кнігі, няма на дзвярах шыльды з раскладам работы кафінета (як на кафедры агульнага і славянскага мовазнаўства), «зацвіла» вада ў графіне і г. д. Напластоўчыцца адна на адну, такія дробязі не толькі могуць сапсаваць настрой, але і перашкодзіць падрыхтоўцы. Ну, а калі дзвёры аказваюцца зусім зачыненымі? Гэта ўжо не дробязь.

Рэйд правялі
Н. ПЯТРОЎСКАЯ,
С. ШЫДЛОЎСКАЯ.

НАЙКАШТОУНЁЙШЯЯ ПЛАДЫ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.).

цаўала некалькія вялікіх тэм аб барацьбе супраць фашызму, з гісторыі народа і сучаснага жыцця.

Балгарыя — радзіма яркіх сцэпічных дараўнін. Многія таленавітыя акцёры пакінулі свой след у мастацтве, многія хвалююць цяпер мільёны гледачоў. Маладую змену рыхту вышэйшыя тэатральныя інстытуты.

У галіне музыкі Балгарыя заваявала сусветную вядомасць. Яе называють «кра-

дзімай талентаў». Самыя вялікія оперныя сцэны свету — Вялікі тэатр, Міланскія скалы, Гранд опера — былі сведкамі трывумфаў балгарскіх артыстаў Б. Хрыстава, П. Гяурава, К. Паповай і іншых.

Балгарскае кінамастацтва яшчэ маладое, але ўжо 161-фільм атрымаў 240 прызозу на кінафестывалах у Маскве, Канах, Карлавых Варах, Венецыі і інш. Прыкладам для маладой балгарскай кінематографіі заўсёды служаў цудоўныя ўзоры савецкай кінакласікі.

Нябачаны росквіт у перыяд народнай улады атрымалі выяўленчае мастацтва, архітэктура, радыё і тэлебачанне, бібліятэчная і музеяная справы.

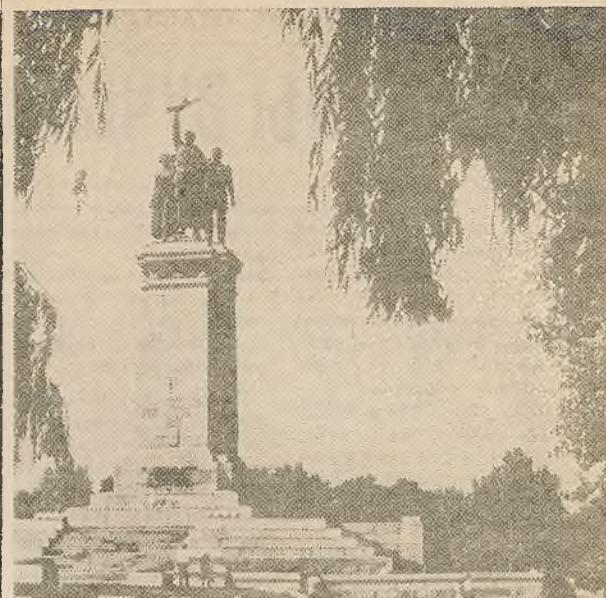
У наш час паспяхова развіваецца мастацкая самадзеяньасць, якая набыла характар масавага культурнага руху.

Наш народ пранёс праз доўгія стагоддзі многія святы і адзіны ў свеце ўвёў у свой каляндар свята асветы і культуры, якое і цяпер адзначаецца 24 мая як Дзень славянскай пісьмен-

насці, Дзень Кірылы і Мяфодзія. У гэты дзень увесе народ дэманструе свае дасягненні. Яны ўжо значыя, і гэта надае ўпэўненасць у сваіх сілах.

Для балгарскага народа, які ідуе па шляху стварэння сацыялістычнай культуры, заўсёды былі кіруючымі словаў бессмяротнага Г. Дзімітрова: «У галіне культуры няма маленкіх і вялікіх народаў, і кожны народ, якім бы маленкім ён ні быў, можа ўнесці свой уклад у скарбніцу сусветных культурных каштоўнасцей». Уклад нашага народа — гэта плады, якія паспелі за 30 год народнай улады.

Р. ЯУЦІМАВА,
аспірантка БДУ.

РАЗАМ З СЯБРАМІ

Напярэдадні свята ў дэканаце па навучанню замежных грамадзян сабралаца група балгарскіх студэнтаў, каб аблеркаці ход падрыхтоўкі да дзвюх значніальных падзеяў — Дня культуры, асветы і славянскай пісьменнасці і 30-годдзя выяўленчага Балгарыі ад фашысцкіх захопнікаў. Пазнаёміўшыся з работамі, я папрасіла іх расказаць аб вучобе, аб савецкіх сябрах, нацыянальных святах.

Любка Іванова:

— У Савецкім Саюзе я ўжо 5 год. Вучуся на факультэце прыкладной матэматыкі. Штогод традыцыйнае свята Кірылы і Мяфодзія мы адзначаем разам з савецкімі сябрамі. У мінулым годзе ў Беларускім тэатры імя Я. Купалы праходзіла сустэреч з паэтамі Балгары.

Размову працягвае Хрыста Ніколау, студэнт III курса ФПМ:

— Сафійскі ўніверсітэт посіць імя Клімента Ахрыдскага — прадаўжалыўка сістэмы Кірылы і Мяфодзія. У нас у Балгары ёсць мемарыяльны Кірылы і Мяфодзія. Яна прысуджаецца не толькі ў нашай краіне, але і грамадзянам Савецкага Саюза.

— Як вы збіраецца адзначыць свята ў гэтым го-

дзе?

— У нас адбудзеца наўкукова канферэнцыя, прысвечаная дзвюм урачыстым датам — 30-годдзю выяўленчага Балгарыі ад фашызму і святу Кірылы і Мяфодзія.

— Гэта адно з самых урачыстых вясенних святы, — расказвае Юля Пешава, студэнтка V курса ФПМ. — Па вуліцах нашай сталіцы праходзіць малаяўнічая масіфестыя.

— А потым я пабываю на факультэце прыкладной матэматыкі.

Празвішні званок з лекцыі. Я прашу Маргарыту Васільеву расказаць аб сабе:

— Займаюся я на IV курсе. За гэты час пасябравала з савецкімі студэнтамі. Адчуваю сябе, як дома. Нават магу называць Беларусь другой Радзімай.

— Якія зараз студэнцкія клопаты?

— Сёння здала курсавую работу. А цяпер пішу даклад «Дружба крышталёва чистая і непарушная». Гэты даклад буду чытаць на канферэнцыі.

Датэрмінова пачала здаваць сесію, каб затым з групай студэнтаў пакінуць на экспкурсію ў Маскву.

Т. ЛУЙГАС.

Помнік воінам Савецкай Арміі ў Сафії.
Стварэнне Камітэта балгара-савецкай дружбы у VII раёне Сафії.

24 мая — Дзень балгарскай асветы і культуры, славянской пісьменнасці і друку

Матэрыялы гэтай старонкі падрыхтаваны ўніверсітэцкім аддзяленнем Таварыства савецка-балгарскай дружбы.

СУПРАЦОҮНІЦТВА МАЦНЕЕ І ПАШЫРАЕЦЦА

Вялікая брацкая дружба звязае калектывы БДУ і Сафійскага ўніверсітэта імя Клімента Ахрыдскага. У снежні 1966 года паміж імі быў заключаны дагавор аб навуковым супрацоўніцтве, які прадугледжваў аказаць ўзаемныя дапамогі ў ўдасканаленні вучэбнага працэсу, супрацоўніцтва ў справе павышэння ўзроўню наўковай, педагогічнай і выхаваўчай работы, узаемныя абмен прафесарамі і выкладчыкамі, аспірантамі і студэнтамі, рэгулярны абмен вучэбнымі планамі, праграмамі, літаратурай і г. д.

За прайшоўшыя гады ў Балгарыю выязджала больш 70 прафесараў і выкладчыкаў нашага ўніверсітэта для чытання курсаў лекцый, стажыроўкі, работы ў архівах. У сваю чаргу ў нас пабывала каля 50 прафесараў і выкладчыкаў Сафійскага ўніверсітэта.

Ужо стаў традыцыйным узменім ўздел у навуковых канферэнцыях і сімпозіумах, якія праводзяцца ў нашым і Сафійскім ўніверсітэтах. Сафійскі ўніверсітэт аказаў вялікую дапамогу БДУ ў падрыхтоўцы маладых спецыялістў па балгарскай філалогіі. Дзесяцімесечную стажыроўку там праўшлі аспіранты кафедры славянскай філалогіі Б. Ю. Норман і В. А. Карпаў, якія паспяхова абаранілі кандыдацкія дысертацыі па балгарскай мове.

У сваю чаргу ў Беларускім ўніверсітэце завяршылі навучанне ў аспірантуры і абаранілі дысертацыі біёлаг М. Стая-

нава і матэматык Й. Дзімітроў. У цяперашні час рыхтуюць кандыдацкія дысертацыі яшчэ трох балгарскіх вучоных.

Наш ўніверсітэт аказае вялікую дапамогу Балгарыі ў падрыхтоўцы спецыялістў у галіне прыкладнай матэматыкі. На факультэце прыкладной матэматыкі навучаецца 30 балгарскіх студэнтаў. Добрай формай супрацоўніцтва стаў абмен студэнтамі-практыкантамі. Штогод Сафійскі і Беларускі ўніверсітэты абменьваюцца двумя-трьмі групамі студэнтаў для праходжання вытворчай практикі.

На балгарскай тематыцы вядуть навуковыя даследаванні многія выкладчыкі гісторычнага, філалагічнага, геаграфічнага, юрыдычнага факультэтаў, кафедр грамадскіх навук. Імі падрыхтаван шэраг манаграфій і навуковых артыкулаў. Абаронены дысертацыі па балгарскай гісторыі, літаратуры, мове.

Значны ўклад у развіцці сувязей з балгарскімі сябрамі ўносіць аддзяленне таварыства савецка-балгарскай дружбы, створанае па ўніверсітэце пяць гадоў назад, у студзені 1969 года. За гэты час яно правяло пэўную работу, знаёмыя калектыву ўніверсітэта з расчлененнем Х з'езда Балгарскай камуністычнай партыі і XI з'езда Дзімітроўскай камуністычнай саюза моладзі і барацьбой працоўных мас Балгарыі за іх здзяйсненне, з дасягненнемі НРБ у развіцці эканомікі, навукі і культуры.

Штогод ва ўніверсітэце шырока адзначаюцца гадавіна падпісання Дагавору аб дружбе, супрацоўніцтве і ўзаемнай дапамозе паміж СССР і НРБ, Дзень балгарскай культуры, асветы, славянскай пісьменнасці і балгарскага друку, гадавіна сацыялістычнай рэвалюцыі ў Балгарыі, Дзень балгарскага студэнта. Праводзяцца вечары, лекцыі і гутаркі, кніжныя і фотавыстаўкі.

Ва ўніверсітэце былі адзначаны такія юбілейныя даты, як 80-годдзю з дня заснавання марксістскай партыі ў Балгарыі, 90-годдзю з дня нараджэння Георгія Дзімітрова, 25-годдзе з дня падпісання савецко-балгарскага Дагавору аб дружбе, супрацоўніцтве і ўзаемнай дапамозе.

У 1972-73 гадах ва ўніверсітэце экспанаваліся вялікія выстаўкі, прысвечаныя 250-годдзю з дня нараджэння Паісія Хілендарскага, 75-годдзю з дня нараджэння Хрыста Смірненскага, 50-годдзю Вераснёўскага антыфашистскага паўстання ў Балгарыі, якія выклікалі вялікі інтерэс у студэнтаў.

Кіраўніцтва ўніверсітэта вы ражае глыбокую падзяку Усенараднаму камітэту балгара-савецкай дружбы за гэтыя цудоўныя выстаўкі.

Ужо некалькі год на гістрафу існуе аўдыторыя савецка-балгарскай дружбы. У ёй экспануюцца фотавыстаўкі, якія расказваюцца аб поспехах балгарскага народа ў будаўніцтве сацыялізму, аб сяброўскіх сувязях паміж Беларусіяй і Бал-

гарыяй, аб супрацоўніцтве Беларускага і Сафійскага ўніверсітэтаў. У вітрахах дэманструюцца работы вучоных БДУ па балгарскай тэматыцы, падарункі, паднесеныя балгарскімі дэлегацыямі. Тут знаходзіцца вялікая бібліятэка балгарскай літаратуры. Студэнты маюцца магчымасць рэгулярна чытаць балгарскі перыядычны друк.

Ва ўніверсітэце пастаянна працуе кіналекторы «Наш сябі — сацыялістычнай Балгарыі». У гэтым годзе пачаўся новы цыкл лекцый, прысвечаны 30-годдзю сацыялістычнай Балгарыі. У 1973 годзе выйшла грутоўнае манаграфічнае даследаванне Д. Б. Мельцара і П. З. Савачкіна «Беларусь і Балгарыя — дружба, супрацоўніцтва, братэрства». Каартатэкі каталога Дзяржарунаўскай бібліятэкі БССР імя У. І. Леніна з 1964 года ўлічана больш 400 назваў асобных перакладных выданняў з балгарскай, а таксама творы візантыйскай, універсальнай і перыядычнай балгарскай літаратуры з літаратурамі замежных славянскіх народаў» і «Замежная літаратура ў перакладзе на беларускую мову», складзеныя А. Мажайкам, Л. Самасейкам, Л. Бабковай.

У 1973 годзе ўзведзена грутоўнае манаграфічнае даследаванне Д. Б. Мельцара і П. З. Савачкіна «Беларусь і Балгарыя — дружба, супрацоўніцтва, братэрства».

Картатэкі каталога Дзяржарунаўскай бібліятэкі БССР імя У. І. Леніна з 1964 года ўлічана больш 400 назваў асобных перакладных выданняў з балгарскай, а таксама творы візантыйскай, універсальнай і перыядычнай балгарскай літаратуры з літаратурамі замежных славянскіх народаў» і «Замежная літаратура ў перакладзе на беларускую мову», складзеныя А. Мажайкам, Л. Самасейкам, Л. Бабковай.

У 1973 годзе ўзведзена грутоўнае манаграфічнае даследаванне Д. Б. Мельцара і П. З. Савачкіна «Беларусь і Балгарыя — дружба, супрацоўніцтва, братэрства». Каартатэкі каталога Дзяржарунаўскай бібліятэкі БССР імя У. І. Леніна з 1964 года ўлічана больш 400 назваў асобных перакладных выданняў з балгарскай, а таксама творы візантыйскай, універсальнай і перыядычнай балгарскай літаратуры з літаратурамі замежных славянскіх народаў» і «Замежная літаратура ў перакладзе на беларускую мову», складзеныя А. Мажайкам, Л. Самасейкам, Л. Бабковай.

Картатэкі каталога Дзяржарунаўскай бібліятэкі БССР імя У. І. Леніна з 1964 года ўлічана больш 400 назваў асобных перакладных выданняў з балгарскай, а таксама творы візантыйскай, універсальнай і перыядычнай балгарскай літаратуры з літаратурамі замежных славянскіх народаў» і «Замежная літаратура ў перакладзе на беларускую мову», складзеныя А. Мажайкам, Л. Самасейкам, Л. Бабковай.

Г. СІЕНКА.

СПАСЦІГАЮЧЫ СВАЮ ПРАФЕСІЮ

ПАКУЛЬ МЫ ВУЧЫМСЯ

«Журналіст» — так называецца вучэбная газета факультета журналістыкі. Над яе выпускам у свой час павінна папрацаваць кожная студэнцкая група. На невялікі тэрмін яна пера-твараецца ў супраудныя прафесійныя калектывы са сваім рэдактарам, адказным сакраторам, стылістам, фотакорамі, машыністкамі і ка-рэктарамі. Кіруе выпускам адзін з выкладчыкаў кафедры тэорыі і практикі савецкай журналістыкі.

Спачатку, у залежнасці ад агульной накіраванасці нумара, абмяркоўваюцца тэмы будучых матэрыялаў, плануюцца пэўныя жанры. І не бывае, каб нехта застаўся без работы: усе тыя, каму не хапіла «штатны пасад», атрымліваюць асабістое заданне.

Не цяжкай, а «пакутліва цікавай» назваў сваю прафесію адзін з журналістай. Надзвычай слушна. Ці варта тлумачыць, чаму? Адна з асноўных прываблівых рыс нашай будучай працы — разнастайнасць, наўізна: новыя людзі, факты, падзеі. Але пазнанне гэтага новага, данясенне яго да чытача амаль не адбываецца без перашкод. Як няпроста быўае знайсці патрэбнага чалавека, дамовіца або сустрэчы, умела з ім пагутоўці. Як прыкра становіцца, калі з перапоўненым блакнотам, быццам задавлены, пачынаеш пісаць, а нічога «не кліцца» ці выяўляеца, што не хапае нейкага факта.

Натуральная, усё гэта не мінае нас, калі мы рыхтум газету «Журналіст».

І вось ужо ўсё правера-

на, выпраўлена, згадзена ў набор. Нарэшце можна пабачыць свае матэрыялы ў друкаваным выглядзе: больш прыкметнымі робяцца недахопы, зручней падвесці вынікі работы, за якую кожны студэнт атрымлівае адзнаку.

Пад кіраўніцтвам выкладчыка А. В. Балаша студэнты першай групы другога курса скёлета ўпершыню паспрабавалі сябе ў самастойным выпуску газеты, якая насыла назыву «Журналіст» у інстытуце фізічнай культуры.

Такая форма навучання спадабалася ўсім, а таму ў другім семестры тая ж група падрыхтавала газету «Журналіст» вядзяе рэпартаж з «чырвонай суботы». 20 красавіка брыгады студэнтаў пабывалі на мінскіх прадпрыемствах з тым, каб у сваіх рэпартажах, ка-рэспандэнцыях, артыкулах расказаць пра заводы і фабрыкі горада, пра перадвіжную вытворчасці, пра тое, як сустрэлі рабочыя працоўнае свята.

Калі ўбачыліся праз дзень на факультэце, з захапленнем успаміналі хто гадзіннікавы завод, хто слазуты МАЗ, хто «Камунарку».

Журфакаўцы праходзяць практику летам у раённых газетах. Выпуск жа вучэбнай газеты таксама далёка не тэорыя. Галоўная каштоўнасць гэтай работы, напэўна, у тым, што тут ты не працькант, а ўжо самастойны супрацоўнік, які адказвае за пэўную справу, якога ніхто не падстрахувае. Аднак гэта, бадай, не лепшы спосаб вы-прабавання сваіх сіл, выхада-

вания журналісткага густу, майстэрства, бо вучэбную газету чытаюць, як празіла, толькі яе «стваральнікі», выкладчыкі кафедры і ге-роі матэрыялаў. Такім чынам, у «Журналіст» мы фактычна пішам для сябе. А каб не стаяць на месцы, выпрацоўваць і шліфаваць уласную манеру пісьма, не-входна ўсведамляць, што твой матэрыял «абстрагія-ся», што ён прайшоў вы-прабаванне больш ці менш масавым чытаннем. Адчуваючы гэта, лягчай асанців напісане як бы з боку, чужімі вачыма. У гэтым сэнсе для многіх студэнтаў журфака добрай школай стала, а для других яшчэ можа стаць наша шматтыражка «Беларускі ўніверсітэт».

Выступіць у газете на злабадзенню тэму — пры-вабліва. Не менш цікава знайсці новы факт ці пазнаёміць свайго чытача з самастыдным чалавекам. Наша вну — гэта тысячы людзей: студэнты і выкладчыкі, моладзь і людзі багатага жыццёвага вопыту. І, бадай, тут, у гэтым вялізным калектыве, як нідзе хутчэй, адшукаеш цікавага чалавека, свежы факт, злабадзенну проблему.

С. БЕРАСЦЕНЬ,
студэнтка журфака.

санаторый і дамы адпачынку.

У гэтым годзе многія студэнты будуць набірацца сіл у лагерах Калінінградскага, Еўрэанска-Вільнускага ўніверсітэтаў, Кішынёўскага політхічнага інстытута. А студэнты гэтых вну будуць адпачываць у нашым лагеры «Нарач». Акрамя таго, мы хотам наладзіць такі ж абмен пущукамі з Львоўскім ўніверсітэтам і Нікалаеускім караблебудаўнічым інстытутам.

Ну і, канешне ж, якое лета без турысцічных паходаў! Яны будуць арганізаваны спорктклубам БДУ. Аматары турызму і экспкурсій зможуць атрымліваць у прафакоме турысцікі пущукі.

Л. ЛАВАЧЭУСКАЯ.

ШТО ПРАПАНУЕ ПРАФКОМ?

Не за гарамі лета — час студэнціх канікул. Пасля двух семестраў напруженай працы, хваляванняў перад зачыткамі і экзаменамі летнія сонечкі, свежае паветра, цішыня лесу, прахадода рэж і аээр дапамогуць будучым матэматыкам і гісторыкам, юрыстам і фізікам, назапасіць вілікі зарад бадаўрасці і эдараў, цудоўна адпачыць. Хаця наперадзе яшчэ летнія сесіі, пытанне аб тым, дзе і як працесці, пытанне аб тым, дзе і як падстрахоўваць, хваляе студэнтаў ужо сёня.

Не пакінута без увагі яно і тымі,

что абавязан паклапаціца аб арганізацыі летнія адпачынку. Што ж прарапануе прафаком універсітэта?

Аб гэтым расказаў старшыня прафакома А. М. Жылінскі.

— Як і ў мінульы гады, прыме гасці спартыўна-аадараўлены лагер «Нарач». Ён будзе прабаваць у трох змены — з 1 чэрвеня па 27 жніўня. За лета там зможуць адпачыць 750 студэнтаў.

У распарараджэнне тых, каму патрэбна лячэнне ці проста добры адпачынак, прафаком прарапануе 250 пущукамі.

асаблівасці фігуры, свой характар, тэмперамент, пластычнасць.

— Хацелася б даведацца, чым закончылася (і ці закончылася) спрэчка: «міні» ці «максі»?

— Сам факт узімкнення «максі» — доўгага паліто, спадніцы, сукенкі — у наш дынамічны, імлівы век з'явіа незвычайнай. Але, з другога боку, калі праанализаўца вада з 1965 па 1970 год — час стаўлення і трымуфу кароткай спадніцы «міні» і нават «мі-краміні», дык стане да болю крыжудна за жанчыну, якай, на хвіліну паддаўшыся абыльнасці маладосці, у многім згубіла элегантнасць і рамантычнасць. І «максі» і «міні» — гэта крайнасці. А крайнасці ніколі доўга не затрымліваюцца ў модзе.

Спрэчка паміж імі, як і траба было чакаць, закончылася тым, што даўжыня спадніцы затрымлілася на межах разумнага — 5—10 сантиметраў ніжэй калена ў людзей сярэдняга ўзросту і 5—15 сантиметраў вышэй калена ў маладзі.

— Як будзе развівашца мода ў бліжэйшым дзесяцігоддзі?

— Праўда! кажучы, я прабаваўся прадказаўшы: часта падобныя працоўты не збываюцца. Але з узімненасцю можна сказаць толькі адно — яна павінна быць больш індывідуальнай.

Хто з нас не хоча насіць моднае адзенне? Напэўна, таіх людзей засталося цяпер нямнога. Асабліва сярод маладзі.

Чытакі часопіса «Студэнці мерыдыян» пытуюцца аб новых напрамках моды, аб прызначэнні тых ці іншых дэталяў туалету, аб тым, як авалодзіць асноўныя навыкі культуры адзення. На некаторыя пытанні адказаў старшыня мастак Агульнасаюзнага дома мадэлля адзення Вячаслав Зайцаў.

ГОСЦІ ФІЛФАКА

Зусім нядавна мінчане павалі на прэм'еры купалаўскага тэатра — «Брама не-міручаці» К. Крапівы. Тады, уручаючы кветкі артыстам, Кандрат Кандратавіч Крапіве, мы, студэнты філфака, запрасілі іх да сябе, каб пагаварыць аб спектаклі, аб самой п'есе.

І вось дуўгачаканы дзень настаду.

Выбух аплодысментау — у залу уваходзяць нашы го-сці: Кандрат Крапіва, галоўны рэжысёр тэатра В. М. Раеўскі, народная артыстка БССР Г. К. Макарава і за-служаны артыст БССР П. П. Дубашынскі.

Словамі прывітання пачынае сустрэчы загадчыца кафедры беларускай літаратуры В. В. Казлова. Да-цэнт М. Б. Яфімава гаво-рыць аб тых проблемах, што хвалююць сеяния чалавечтва і якія знаішлі сваё адлюстраванне ў п'есе.

Слова даеца першакурсніцы Надзеі Калінінай. Яна дзеліцца ўражаннямі аб ігры акцёраў — П. П. Дубашынскага, якія заўсёды уласнічаюць у сваіх роліх супрауднаму нацыянальны характер.

Дацэнты В. П. Краснай і

п'есы, гаварыць рэжысёр В. М. Раеўскі:

— Моцны «арэшак» пад-нёс нам Кандрат Кандратавіч. Новы спектакль — з'ява асаблівая, не зусім звычайная для тэатра.

Доўга не змаўкалі аплодысменты, калі ўстаў Кандрат Крапіва. Яго творы, якія з'яўліліся смех і непрымымую барацьбу з тым, што стрымлівае наш рух наперед, мы ведаем са школьнай парты.

Для студэнтаў гэта су-стрэча стала пайлепшай лекцыяй аб супраудным ма-стцтве, а значыць, і аб Г. КРУПКІНА. Фота У. Кітаса.

ЛІСТОК ДАІ

КАБ НЕ БЫЛО НЯШЧАСЦЯ

Дарога і транспорт паста-аб фектах дарожна-тран-спартніца таяць у сабе небяспе-дзіну. І таму і ад вадзіцеляў, і ад пешаходаў патрабуеца крайняя ўважлівасць, стро-грае прытырмліванне правіл дарожнага руху. У адварот-ным выпадку дародзіца разлічвацца вельмі суроў. Вось вам прыклад. Толькі за чатыры месяцы сёлетня-га года ў Мінску адбылося 200 дарожна-транспортных здарэнняў. У выніку 16 ча-лавек загінула, многія пе-шаходы і вадзіцеляі атрыма-лі траўмы, некаторыя з пачярпейшых сталі інвалідамі.

Вельмі трывожна тое, што рэзка ўзрасла колькасць здарэнняў па віне вадзіцеляў, якія знаходзіліся ў ста-не ап'янення. Значна ўзрасла колькасць выпадкаў дзі-чыага траўматызму. Усё гэта патрабуе далейшых ра-шучых мер па забеспячэнню парадку і бяспекі руху. Гэтым метам, у прыватнасці, падпрадаўканіем месячнік па барацьбе з аварынасцю, які атрымлівае з 15 мая па 15 чэрвеня.

Выканком гарсавета аба-вязаў кіраўніку падпры-емстваў, устаноў, навучаль-ных установаў праанализаваць выпадкі аварынасці па віне вадзіцеляў і пешаходаў — члену апрацоўных клектываў і правесці комплекс прак-тікальных мер, накірава-ных на выхаванне рабочых, службачных, навучэнцаў, студэнтаў у духу дакладнага і добрасумленнага выканання правіл дарожнага руху.

Важнейшай формай гэтай работы павінны стаць сістэ-матычныя заняткі па бяспе-цыі руху, вывучэнне правіл кіравання пасажырскім транспартам, язды на веласіпедах. Улічваючы асаблі-вую важнасць для бяспекі руху падпредздання п'янства, неабходна ў цэнтр увагі пас-тавіць шырокую супра-ці-алкагольную пра-паганду, тлумачэнне закону аб ад-казнасці за парушэнні пра-віл дарожнага руху.

У школах, вну, на кожным падпрыемстве і ва-установе ёсць вялікія магчы-масці актыўната ўздея-нення на паводзіны члену ап-тавіцьваў на дарозе. Устаноў-шы цесныя сувязі з работнікамі ДАІ, адміністрацыяю лю-бой установы можна паставя-ти атрымліваць інфармацію

В. АНАНЫН,
капітан міліцы.

Рэдактар
А. А. НІКОЛЕНКА.